

Kooliaeg

ei ole enam kaugel

On augustikuu üheksas päev. Mõned aastad tagasi algas lõikuskuuga ka koolilaaat. Nüüd pole enam selliseid suurmüüke korraldatud. Kool aga algab ikka 1 septembril.

Vormiriietust paljudes õppeasutustes ei nõuta. Aeg, mil kõiki õpilasi vägisi ühesugustena näha taheti, sai ümber. Pealegi oli enne õppeaasta algust paraja suurusega vormiriietuse hankimisega raskusi. Nüüd on see küsimus kooli enda otsustada.

Teine on lugu aga õppevahenditega. Ilma vihikute ja kaustikuteta koolis hakkama ei saa. Helistasin kauplustesse, et kuulda, kas peatset kooli algust on ostjate soovide järgi juba ainita.

Keila kauplusest «Rõõm» vastati, et neil on küll koolitarvete ostjaid suvi läbi olnud. Nõudmise suurenemist neile kaupadele veel märgata pole. Küll aga teeb muret varustamine. Üldse ei ole 48- ja 96-lehelisi kaustikuid ning viimastel aastatel defitsiidiks muutunud gvaššvärve. Vähevõitu on joonestuspliiatseid ja vesivärve. Koolikaupu teiste vabariikide kodanikele ei müüda, sest muidu jääksid oma õpilased ilma.

Ka Kose raamatupoest öeldi, et praegu on suhteliselt rahulik aeg. Vihikuid ostetakse, kaustikuid pole aga juba kevadest saadik saadud. Sama lugu nagu Keilaski on ikka gvaššvärvidega — 1—2 korda aastas ehk antakse. Koolides nõutakse, et igal lapsel peavad oma värvid olema. Kui klassi peale paar-kolm karpi varutaks, oleks jagajatelgi pisut kergem. Vesivärve Kosel jätkub, aga puudus on värvilistest paberitest. Värvipliiatsite valik pole just suur — ainult kuue värviga komplektid, aga neid jätkuvalt. **URVE VIMMSAARE**